

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาความรับผิดชอบของผู้ให้บริการกรณีมีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์
คำสำคัญ	ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ/ละเมิดลิขสิทธิ์/บนระบบคอมพิวเตอร์
นักศึกษา	ปริศาลักษณ์ ทศนียะเวช
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

ผู้ให้บริการบนระบบคอมพิวเตอร์มีส่วนสำคัญอย่างมากในการระงับยับยั้งข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งการระงับยับยั้งข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์นั้นจะสัมฤทธิ์ผล กระบวนการที่กำหนดให้ผู้ให้บริการระงับยับยั้งต้องมีความชัดเจน เพื่อกำหนดให้ผู้ให้บริการที่มีลักษณะการให้บริการที่แตกต่างกันทราบถึงหน้าที่ในการระงับยับยั้งของตน ทั้งนี้ กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยได้มีการกำหนดมาตรการในการระงับยับยั้งข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบคอมพิวเตอร์ ไว้ในมาตรา 32/3 แต่มาตรการดังกล่าวยังคงมีความไม่ชัดเจนถึงการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ จึงก่อให้เกิดปัญหาความรับผิดชอบของผู้ให้บริการต่อเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ปัญหาหน้าที่ในการกำหนดช่องทางการแจ้งเตือนของผู้ให้บริการบนระบบคอมพิวเตอร์ และปัญหาการกำหนดความรับผิดทางแพ่งของผู้ให้บริการ

จากผลการศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการต่อเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา และสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ได้มีการกำหนดประเภทของผู้ให้บริการตามลักษณะของการเข้าไปข้องเกี่ยวกับเนื้อหาข้อมูล และกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการแต่ละประเภทไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดให้ผู้ให้บริการประเภทที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข้อมูลจะต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์ของตน กับทั้งมีการออกมาตรการกำหนดวิธีกำกับดูแลข้อมูลของผู้ให้บริการในระบบคอมพิวเตอร์ หากภายหลังพบว่าข้อมูลที่

เผยแพร่อาจเข้าข่ายละเมิดลิขสิทธิ์ โดยใช้หลักการ “แจ้งเตือนและนำออก” (Notice and Takedown) และหลักการ “แจ้งเตือนและแจ้งเตือน” (Notice and Notice)

ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่าควรให้มีการแก้ไขมาตรา 32/3 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยแก้ไขคำนิยามศัพท์ คำว่า ผู้ให้บริการ โดยกำหนดคำนิยามของผู้ให้บริการตามลักษณะของการให้บริการ ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ผู้ให้บริการเชื่อมต่อ ผู้ให้บริการแคช ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูล และผู้ให้บริการสืบค้น ควรมีการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลมีหน้าที่ในการกั้นกรองเนื้อหาข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของตน ควรมีการกำหนดให้นำมาตรการแจ้งเตือนมาใช้ก่อนที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาล โดยกำหนดให้ก่อนที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา 32/3 เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องดำเนินการแจ้งเตือนผู้ให้บริการทราบถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ และควรมีการกำหนดบทลงโทษทางแพ่งแก่ผู้บริการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามมาตรา 32/3 วรรคสี่ หรือผู้ให้บริการที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การแจ้งเตือน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขมาตรา 32/3 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้เกิดความชัดเจนและเกิดประสิทธิภาพในการคุ้มครองการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์มากยิ่งขึ้น

THEMATIC TITLE	LIABILITY OF SERVICE PROVIDER FOR COPYRIGHT INFRINGEMENT ON COMPUTER SYSTEMS
KEYWORDS	LIABILITY OF SERVICE PROVIDER/COPYRIGHT INFRINGEMENT / ON COMPUTER SYSTEMS
STUDENT	PREDALUCK TASANEEYAVET
THEMATIC ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

Online service providers play a very crucial role in deterring copyright infringement on computer systems. To effectively deter copyright infringement, there should be clear processes so that different types of service providers perceive their liabilities. The Copyright Act B.E. 2537 of Thailand identifies protection measures for online copyright infringement under Section 32/3. However, these measures possess unclear duties and liabilities of service providers. Consequently, there are problems on the liabilities on infringing materials, on the notification and takedown approaches and on the civil penalty of online service providers.

The study revealed that in the United States, Canada, and Republic of China (Taiwan) the liabilities of service providers on copyrighted works are clearly identified based on their relevant materials. Each type of online service provider bears liabilities for its relevant copyrighted contents on their computer systems. Moreover, there are more measures for monitoring infringing contents. In case of the distribution of infringing materials, “Notice and Takedown” and “Notice and Notice” procedures are applied.

According to the researcher, there should be an amendment to the term “service providers” in Section 32/3 in the Copyright Act B.E. 2537 by categorizing them into main categories based on their service: connection service provider on, caching service provider on, information storage service provider on and search service provider based on their main services.

Additionally, the liabilities of online service providers regarding monitoring materials should be specified and the notice approach should be adopted. Before filing with court on the copyright infringement of Section 32/3, the copyright owner should inform the online service providers of the infringing case. Civil penalties are issued if providers ignore the court order in case of Section 32/3 Part 4 and the notice procedures. These are guidelines for amending Section 32/3 in the Copyright Act B.E. 2537 to render clearer and more effective measures in the protection of online copyright infringement.